

Transit, station

Ülj le, figyeld meg,
állj fel, menj tovább, figyeld meg

észrevettem, hogy az állomásnak
sincsenek gyökerei, ahová mész
benned van, minden idők
józan eszű férfiai és áradó szívű női
hazahívó gyerekei ide vannak befalazva
és te a tizenkét kőműves

City, home

valahol van egy város,
egy város mögötti város
és ez az én városom –
mondta költőelődöm,
és én azt üzenhetem odaát
hogy valahol van egy világ,
a világokban változó világ
és ez a változás az otthonom
mely attól egyensúly
mi benne az ismert és ismeretlen
rég, új
mi gyarapodik városomban
máshol növelem én is ugyanazt
The politika is the szerelem is the gazdaság
is the subconscious is the selfmade

Egyenlet, próbálkozás

A próbálkozás most állandó mérce
a próbálkozó mondás
a próbálkozó értés
melyre indul, és melyet indít
a próbálkozó mozdulat
átverheted magad
a hasonlóval, az azonossal is
hisz annyi nyelv ahány ember
és e nyelvek nemcsak egymástól
elütő szókincsek, nyelvtani szerkezetek,
érthetetlen tartalmak,
hanem ősrobbanás, üzemanyag,
igényelt ráfigyelés

Tegnap, ma

a ma a tegnappal egyszerre lett
egyszerre változik, egyszerre esik szét
wie gross milyen szét
magam választotta nagyságuk, szétségük
súlya alatt mint párbeszédre ébredő kisgyerek
kezeket föl és le
otthonokat tesztek-veszek

Fájó, jelentéktelen

fogalmat alkotok az emberek életéről
már tudom milyen mikor kihal egy nyelv
tudom milyen mikor egy másik keletkezik
tudom milyen őshonosnak, kisebbséginek,
gyarmatosítottnak, nőnek, anyának lenni úgy
hogy mindez fájó vagy jelentéktelen,
és én boldog vagyok

Kérdés, kérdés

hány évig kell egy szót idézni,
hogy tied lehessen
és idézhetősége mikor zárul le
milyen a feledés
egyedül ünnepelt ünnepe
melyre sor került
nem az a szokatlan
hogy idegen vagyok másoknak
hanem a szét felismert esztétikája
a lét súlya önmaga
többszörözött formáiban
feszül

Út, levél

járhatok, kelhetek, mert van költőm
ki verseivel a gyerekkor otthonát
batyuba köti nekem és útra adja
minél többet eszem belőle
annál több erőm lesz tőle
és saját tengelyem körül pörögve
addig mehetek, míg
elér az ima:
valaki verset mond és kér,
a nincsent, a megfoghatatlant
mely ment
és adnom
lehet